

J. S. BACH

Német zeneszerző, régi muzsikusközeléből származik. 1685-ben született Eisenachban (ebben az évben született Händel is).

Első zeneóráit apjától, majd orgonista bátyjától kapta. Bach még nem volt tízéves, amikor szüleit elvesztette. A kis János Sebestyén rendkívüli zeneszeretetét mutatta, hogy a feladott zongoradarabokat igen gyorsan tanulta meg. Egy alkalommal érdeklődése bátyjának, az akkor leghíresebb műveit tartalmazó füzete felé irányult, amelyet azonban elrejtettek előle. A kis Bach buzgalma ekkor ártatlan cselre vetemedett. Bátyja a tiltott füzetet rácsos aajtájú szekrényében őrizte, de a fiú észrevette, hogy kezével be tud nyúlni a rácson, és ki tudja emelni a füzetet. Ily módon éjszakánként, amikor mindenki aludt — mivel még gyertyája sem volt — holdfénynél másolni kezdte a könyvet.

Héthónapi kitartó munka után végre kézében volt a becses zsákmány. Nagy izgalommal megpróbálta hasznosítani, vagyis játszott belőle, amíg rá nem jöttek a turpisságra és irgalmatlanul el nem szedték tőle a nagy fáradtsággal készült másolatot.

Tanulmányai befejeztével hosszú ideig kisebb német városokban, többek között Weimarban működött, majd Köthenben a hercegi zenekar karnagyaként volt. Itt komponálta hangszeres műveivel, a zenekar számára írt és hat Brandenburgi versenyt (ezt a Brandenburgi

„ Nem pataknak, inkább tengernek kellene hívni ” — mondotta róla Beethoven

(Bach német szó, magyarul patakot jelent.)

örgróf rendelte Bachtól) s a Wohltemperiertes Klavier (magyarul: jól hangolt zongora) első kötetét.

Életének leghosszabb idejét Lipcsében töltötte, mint a híres Tamás templom orgonistája, karnagya, tanára és városi zongorázgató.

Neveltjei, 10 -14 éves fiúk énekeltek Bach örök értékű alkotásainak kóruszámait.

Bach felesége, Anna Magdaléna szoprán énekesnő volt. Az ő számára állította össze az azóta közkedve is zongorakönyvecskét: „Notenbüchlein für Anna Magdalena Bach” (Kottáskönyvecske Anna Magdalena Bach számára)

Élete utolsó hónapjaiban szem- és fülbetegsége kínozza, látása fokozatosan romlott, végül mevakult.

1750. július 28 -én a lipcsei János templom falába temették el.

Bach gyermekei közül többen ugyancsak híres muzsikusközelébe kerültek.

MŰVEI KÖZÜL NÉHÁNYAT JEGYEZZ MEG !

H - MOLL MISE
JÁNOS PASSIÓ
ZENEI ÁLDOZAT
A FÚGA MŰVÉSZETE

IV. FELVONÁS

Robinyin az ítéletidő ellenére összehúzza a csapatát. Eközben Szuszanyin a kolostortól távolra, az erdő mélyére vezeti a lengyeleket. Bevallja, hogy becsapta őket, mire megölik.

Epilógus: Moszkva népe a cár győzelmét ünnepli, és Szuszanyint hősként gyászolja. A cár bevonul a fővárosba.

Zenei áldozat

Nagy Frigyes porosz király sokat hallott már a Tamás - templom híres karnagyáról, s szeretete volna művészetét közvetlen közelről élvezni. Bach hosszas unszolás után rászánta magát a hosszú és fáradtságos útra, Lipcsétől Berlinig. A Berlin melletti Potsdamban, gyönyörű kastélyban élt Nagy Frigyes uralkodó, aki maga is képzett fuvolaművész volt. Épp a szokásos esti hangverseny megkezdése előtt kapta a hírt, hogy az idős Bach megérkezett.

Frigyes személyesen körülvette a palotában, s felszólította, hogy játsszék az új zongorákon. A király fúgátémát adott fel neki, amelyet Bach művészi rögtönzéssel feldolgozott. Erre a király hat szólamot foglalkoztató fúgát kívánt hallani tőle. A jelenlévő muzsikusközelébe nagy csodálkozására, Bach ezt a kívánságot is művészi rögtönzéssel teljesítette. Lipcsébe hazatérve, a királytól kapott témára egy három és egy hatszólamú művet komponált. Az egészet rézbe metszette, s a királynak ajánlotta. Ez a története a Zenei áldozat keletkezésének.